

Bezdomność po opuszczeniu pieczy zastępczej

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 15, luty 2020 12:47

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 1534

Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił się do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie bezdomności młodych ludzi po usamodzielnieniu się- opuszczeniu pieczy zastępczej młodzieżowego ośrodka dla wychowawczych lub zakładów dla nieletnich. Zdaniem RPO problem wymaga przyjęcia ogólnopolskiej strategii.

Brak szczegółowych informacji o młodych osobach doświadczających bezdomności powoduje, że jest to grupa niedostrzegana przez system na początku kryzysu. Prawo do schronienia, jako jedna z form świadczeń z zakresu pomocy społecznej, obejmuje przyznanie tymczasowego miejsca noclegowego. Chodzi o noclegownię, schronisko dla osób bezdomnych oraz schronisko dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi. Żadna z tych form nie jest jednak ukierunkowana na pomoc osobom w wieku 18-25 lat, wymagającym podejścia zindywidualizowanego i dostosowanego do wieku i potrzeb. Nie są to miejsca odpowiednie na „start” dla osób rozpoczynających samodzielne dorosłe życie.

Ustawa o pomocy społecznej przewiduje wprawdzie możliwość uzyskania skierowania do mieszkania chronionego ale jest to fakultatywna forma pomocy. Niedostateczna liczba tych mieszkań ogranicza młodym dostęp do tego wsparcia - mimo że w ramach programu usamodzielnienia powinni być nim objęci.

Wychowankowie instytucji opiekuńczo-wychowawczych odznaczają się niezaspokojeniem poczucia bezpieczeństwa, niskimi kompetencjami społecznymi, niskim poziomem zaufania do innych osób i brakiem elementarnej wiedzy o świecie. Wejście w proces usamodzielnienia bez stopniowego przygotowywania może być dla nich dużym szokiem.

Rola powiatowego centrum pomocy rodziny często sprowadza się do poparcia starań wychowanka o przydział lokalu z zasobów gminy. A mieszkania socjalne i komunalne, jeśli wychowanek je otrzyma, z reguły wymagają gruntownego przystosowania do zamieszkania. Pomoc na ten cel nie jest przewidziana. Skuteczną formą pomocy, wykorzystywaną jednak w niewielkim stopniu, jest możliwość zamieszkania w mieszkaniu chronionym. Jedynak tych w Polsce brakuje.

Zdaniem RPO konieczna jest rzetelna diagnoza bezdomności i wykluczenia mieszkaniowego osób młodych prowadząca do identyfikacji skali oraz charakteru problemów i potrzeb, a także wskazująca bariery przy wychodzeniu z bezdomności. W badaniach socjodemograficznych należy wyodrębnić kategorię „młodych dorosłych” (18-25 lat).

Źródło: [RPO](#)